

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vrek torka in petka. — Dopolni naj se izročijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 8 krono temeljne pristojbine ter od vsake posle vrste po 30 vin se vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Narodnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krono, za četrt leta 2 kroni, katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Pr. 18/00—31

V imenu Njegovega Veličanstva cesarja!

C. kr. porotna sodnija v Celju je pod predsedništvom c. kr. dež. sod. svet. Katzantschitz-a v navzočnosti c. kr. dež. sod. svet. pl. Sokoll-a in c. kr. dež. sod. tajnika Erharti-a, kakor sodnikov, in c. kr. avskultanta Ivana Benkovič-a kakor zapisnikarja na obtožbo hranilnice v Brežicah, po načelniku Avgustu Faleschini, dr. Hermanu Wiesthaler, Antonu Svoboda, Neži Lupschina in Antoniji Hierländer, kakor zasebnih obtožiteljev z dne 21. novembra 1900, o. s. Pr. 18/00—11 zoper Ante Beg-a 29 let starega, oženjenega odgovornega urednika „Domovine“ v Celju radi prestopkov in pregreškov zoper tiskovni zakon in pregreškov zoper varnost časti, šestkrat kaznovanega, zavoljo pregreška zoper varnost časti, danes po dognani glavni razpravi, določeni vsled naredbi z dne 30. novembra 1900 r. s. 15. v navzočnosti gori imenovanih kakor zasebnih obtožiteljev in njih zastopnika dr. Ernesta Mravljag, prostega obtoženca Ante Bega, zagovornika dr. Josipa Vrečko, po predlogu obtožiteljev, da se obtoženec obsodi v smislu obtožbe, razsodila tako:

Ante Beg je kriv pregreška po §§ 5, 7, 10, 239, 488 in 491 k. z. ter § 28 zakona od 17. decembra 1862 št. 6 a. z. z. l. leta 1863, storjenega s tem, da je kot odgovorni urednik v Celju perijodično izhajajoče tiskovine „Domovina“ v št. 59 z dne 31. julija 1900, potem ko je vpogledal rokopis, članek z naslovom „Brežiška Sparkasa“ dal tiskati in razširjati ter in sicer:

I. v mestih „Naobraženi, imoviti in treznomisli možje umaknili so se, nepustivši sedeže v načelnstvu večinoma neizkušenim, nezanesljivim možem Nemcem slovenskega pokrova, ki se odlikujejo edino le po strastnem sovraštvu zoper slovensko narodnost, ki pa ljubijo neizmerno denar in dobiček makar jim dohaja ta iz še tako žuljevih slovenskih rok.

Odkar je zavzel ta mož v hranilnici prvo mesto, pada tudi ugled tega zavoda od dne do dne. Dasiravno ne odobrujemo iz gospodarskega stališča to nič vredno postopanje brežiške „Sparkase“ iz naravno političnih obzirov nam je jako dobro došlo. Zasebno obtožiteljico hranilnico v Brežicah po načelniku Avgustu Faleschini z naznanjenjem izmišljenih ali napak zavutih prigodb po imenu ali po takih znamenjih, ki nanjo kažejo, lažljivo kaknega nepoštenega ali nenavnega dejanja obdolžil, ki bi jo utegnile v mislih ljudi zaničljivo storiti ali ponižati;

II. v mestu „V predalih brežiške „Sparkase“ prikazala se je nevarna bolezen. Zdravniki jo imenujejo „atrofijo“, v obče pa je znana pod imenom sušica ali jetika.

Zoper to nevarno bolezen ni zdravila, kogar se loti, sigurno ga spravi tudi pod grudo.

Vlagatelji morajo za najmanjše vloge prosjati in večkrat po mesec dni v lastno škodo čakati na izplačilo vložene denarja. No pa tudi teh podpor je sedaj konec iz prav sumljivega razloga, ker je v blagajni postala popolna suša. — Sparkasa brez denarja, to ne more biti. Dolgo so tuhtali odborniki, kako opomči temu nedostatku, na vse zadnje je pa le našel notar rešilno pot. — „Sparkasa“ sicer nima denarja, modroval je možak, ima pa nekaj izposojenih tisočakov. Sezimo po njih!

Bog ne daj odpovedati tista posojila, ki so tu in tam v jako dvomljivi varnosti zabeležena na bremenskih polah na pol podrtih brežiških bajt, sezimo rajši po varnih izposojilih, ki smo jih dali slovenskim občinam!

Da-si bo „Sparkasa“ povzročila občinam in posameznikom precej škodo, ni se vendar bati nobenega gospodarskega poloma.

Ko se bo namreč zadnji slovenski vinar vrnil brežiški „Sparkasi“ in ko bo zadnji slovenski vinar zginil sploh iz računov tega čudnega denarnega zavoda, tedaj bo tudi konec jetični bolezni — in brežiško „Sparkaso“ zadela bo bela smrt.

Za primerni pogrebni spomenik skrbijo pa naj že sedaj zavedni Slovenci brežiškega okraja. — Zasebno obtožiteljico hranilnico v Brežicah očitno v natisnjenih delih po imenu ali pa z znamenji, ki se nji prilagajajo, ne pripovedovaje nikakih prigodkov, dolžil zaničljivih dolžnosti ali misli in javnemu zaničevanju izročil.

III. v mestu „Na čelu tej kliki stoji brežiški notar dr. H. Wiesthaler, mož, ki ga ni bilo sram zahtevati, da se mu je povrnil tisti siromašni goldinarček, katerega je bil nekdanj po pomoti poslal v Celje. „Dijaki kuhinji“, v korist ubogim dijakom, isti mož, ki ga pa ni nikdar sram, prav mlo vabiti slovenske kmete v svojo pisarno in od njih pobirati slovenske groše.

Odkar je zavzel ta mož v hranilnici prvo mesto, pada tudi ugled tega zavoda od dne do dne. Zasebno obtožitelja dr. Hermana Wiesthaler, c. kr. notarja v Brežicah z naznanjenjem izmišljenih ali napak zavutih prigodb po imenu ali po takih znamenjih, ki nanjo kažejo, lažljivo kaknega nepoštenega ali nenavnega dejanja obdolžil, ki bi ga utegnile v mislih ljudi zaničljivo storiti ali ponižati;

IV. na mestu „Sparkasa“ sicer nima denarja, S odroval je možak, ima pa nekaj izposojenih tisočakov. Sezimo po njih!

Bog ne daj odpovedati tista posojila, ki so tu in tam v jako dvomljivi varnosti zabeležena na bremenskih polah na pol podrtih brežiških bajt, sezimo rajši po varnih izposojilih, ki smo jih dali slovenskim občinam!

In res prva žrtve tega notarjevega predloga postale so občine: Bizeljako, Kapelo, Mostec, zoper katere se je kaj naglo vložila tožba. — Povračilo posojil v približnem znesku po 20.000 K — zasebnega obtožitelja dr. Hermana Wiesthaler, c. kr. notarja v Brežicah očitno v natisnjenih delih po imenu ali pa z znamenji, ki se njemu prilagajajo, ne pripovedovaje nikakih prigodkov, dolžil zaničljivih lastnosti ali misli, in javnemu zaničevanju izročeval;

V. na mestu „Posojila ni dobil še več let nobeden slovenski kmet, pač pa so se izposodile nekatere vsote brežiškimi „purgarjem“, katerim šestokrat boben poje ono znano pesem „Na kant“, „na kant“, — — — — — zasebne obtožitelje:

a) Antonijo Svoboda,
b) Nežo Lupschina in
c) Antonijo Hierländer
očitno v natisnjenih delih imenoma ali po znamenjih, ki se njim prilagajajo, ne pripovedovaje nobenih prigodkov, a) dolžil zaničljivih lastnosti ali misli in
b) javnemu zaničevanju izročeval in se obsodi

po § 493 k. z. z uporabo §a 260b k. z. na tri mesece zapora, poostrenim z ednim postom vsake 14 dni, po § 389 k. p. r. v povrnitev stroškov kazenske pravde in izvršitve kazni, in sicer v celoti, in sicer na lastni račun, in na isti način kot je izšel goreni članek tekom osmih dni po pravomočnosti razsodbe na svoje stroške.

C. k. porotna sodnija v Celju

dne 1. decembra 1900

Benkovič m/p Katzantschitz m/p
zapisnikar predsednik

Za pravi prepis

Katzantschitz.

Francesco Crispi.

Dne 11. t. m. je zgubila Italija svojega političnega prvaka, bivšega ministrskega vodjo Crispija. Poleg Garibaldi in Cavourja je imel rajni Crispi največ zaslug, da se je ustvarilo samostojno italijansko kraljestvo. Kar je bil za Nemčijo v politiki in diplomaciji Bismarck, to je bil za Italijo Crispi. Tudi Bismarckovo starost je skoraj dosegel.

Ni pa bila Crispijeva zvezda stalna do njegove smrti, temveč je v njegovih starčevih letih otemnela ter zapustila grd madež na njegovem značaju.

Francesco Crispi se je rodil dne 4. oktobra 1819 v Siciliji. Kot 18letni jurist se je proti volji svojih staršev natihoma poročil v Palermu, a z 20 leti je bil že vdovec. Ko je leta 1841 dokončal svoje študije, vrgel se je takoj z vso strastjo v razburkane politične valove ter postal revolucionar zoper domačo vladu Bourbonov.

Leta 1848 so razkrili njegovo zaroto. Crispi je bil tedaj odvetnik v Palermu. Obsodili so ga na smrt z mnogimi somišljeniki. Ubežal je v Pijemont ter prav bomo živel v Turinu. Pa tudi tukaj so ga prijeli kot politično sumljivega ter ga vrgli v ječo. Z njim je šla v ječo tudi lepa perica Roza Moutmasson, s katero se je pozneje na otoku Malta poročil. Ko pa je prišel pozneje do veljave, zapustil je ženo ter se z drugo poročil. Preglani pa so ga kmalu tudi z Malte, na kar je preživel več let zelo bedno v Londonu in Parizu kot časnikar in učitelj jezikov. Ko so ga tudi iz Pariza pregnali, šel je zopet v Pijemont ter stopil v vrste Garibaldijevih čet leta 1860. Z zvižavo je pregovoril generala Garibaldi, da je udri s svojimi četami v Sicilijo. To je bila za Crispija prva sreča.

Po bitki pri Talamone je postal polkovnik. Razvil je uspešno agitacijo za združenje Sicilije z Italijo. Dasi je imel pri tem mnogo nasprotnikov, postal je vendar tako priljubljen pri narodu, da ga je dvanajst okrajev istočasno izvolilo v parlament.

Kot zelo bistroumnemu politiku so se sedaj odprla vsa vrata. Ker pa je v parlamentu vedno pripadal najskrajnejši opoziciji, čakati je moral 16 let, da je postal minister in zopet nadaljnih 26 let, da je zavzel vodstvo vlade.

Leta 1878 je bil minister notranjih del ter imel skrbeti za mir in varnost v državi. To je bil zelo težek posel v času, ko je umrl papež Pij IX. in kralj Viktor Emanuel. Od leta 1887 do 1891 je bil ministrski predsednik. Leta 1893 moral je kot 74letni starček zopet prevzeti vodstvo vlade. Tačas je Italiji grozil denarni polom. Narodna in rimska banka sta propadli, v Siciliji pa je bruhnil upor.

Crispi, ki je slovel do svoje sive starosti kot uzor poštenjaka in nesebičnega ter ideal-

roke ter bil proglašen za — sleparja. Strah so bila očitanja, ko se mu je v parlamentu dokazalo, da je bil pri polomu „Banke Nazionale“ soudeležan z menico 244.000 lir. Crispi se je opravičeval, da je porabil to vsoto za svoje vladne reforme. Nadalje se mu je dokazalo, da je uganjal sleparsko kupčijo z redovi. Nad dve leti je trajala preiskava in le z ozirom na njegove prejšnje zasluge za državo ter z ozirom na njegovo visoko starost izrekla se mu je samo graja.

Vse njegove prejšnje zasluge so otemnele in le strastnemu narodnemu ponosu Italijanov je pripisovati, da ga ni ljudstvo proglasilo za sleparja.

Crispi je napravil še zadnji poskus, da si pridobi stari ugled in oboževanje italijanskega naroda. Zapletel je Italijo v usodno vojno z Abesinijo v Afriki. Samozavestno je peljal njegov ljubljene general Baratieri italijansko vojsko čez morje. Pri Aduji pa jih je abesinski kralj Menelik tako grozovito natepel, da je bil konec italijanske slave. To je bil hud udarec za denarno propadlo Italijo. Razun milijonov denarja, padlo je na tisoče italijanskih sinov.

General Baratieri, ki je bil le poslušno Crispijevo orodje, se postavil pred sodišče ter ga duševno uničil, glavnemu krivcu Crispiju ni se zgodilo ničesar. Pač pa je spoznal, da je njegova smela in obupna igra izigrana. Odstopil je s celim kabineto dne 5. marca 1896. Od tistega časa je živel osamljen na svoji vili blizu Neapolja, kjer ga je tudi našla smrt.

Pri vseh slabostih ne more se odrekati pokojnemu Crispiju velika politična bistroumnost in navdušenje za svoj narod. Da bi dosegel srečo za svoj narod, menjaval je svoje strankarsko stališče. Bil je demokrat, republikanec, monarhist, upornik itd.

S Bismarckom je osnoval trozvezo, za kar mu Avstrijci ne moremo biti hvaležni. Na vesti pa je imel tudi marsikateri pritisk na primorske Slovence, kar mu Slovani ne moremo odpustiti.

Celjske in štajarske novice

(Cesarjev rojstni dan) praznoval se je kakor običajno tudi letos v Celju. V farai cerkvi bila je velika maša s zahvalno pesmijo, katere so se udeležili dostojanstveniki vseh uradov, veteranci in druge korporacije.

(Poučen shod) priredi „Zveza slovenskih posojilnic v Celju“ za koroške slovenske posojilnice v četrtek, dne 29. avgusta t. l. ob 2. uri popoldne v dvorani „Doma katoliških rokodelskih pomočnikov“ v Celovcu s sledečim sporedom: 1. Poročilo in posvetovanje o novi združni postavi in obvezni reviziji. 2. Pouk o sestavi letnih računov. 3. Razni nasveti. Z ozirom na veliko važnost predmetov, ki se bodo na tem shodu razpravljali, je pričakovati, da bo vsaka koroška slovenska posojilnica po več odbornikov ali odposlanceh zastopana.

(Delavsko podporno društvo) ima danes v torek dne 20. t. m. izvanredno odborovo sejo ob 8. uri zvečer v svojih prostorih, h kateri se vsi gg. odborniki vljudno vabijo.

(Tretje porotno zasedanje v Celju) se prične dne 9. septembra t. l.

(Pomiloščeni kaznjenci.) Cesar je pomilostil 23 kaznjencev, izmed katerih sta dva v Mariboru, dva v Gradcu.

(Tobačna trafika v Celju) in sicer v Graški ulici se odda tekmovalnim potom. Kosmatni letni dohodki znašajo 3000 K. Prošnje je pošiljati do 14. septembra t. l. finančnemu ravnateljstvu v Maribor.

(Zvišani davek na žganje.) Ker se je dovolil dodatni davek na vse žgane pijače v znesku 20 v od alkoholove stopinje (litra), opozarja finančna oblast, da se mora do 4. sept. t. l. pisмено naznaniti pristojni finančni oblasti na tančna količina vsakojakih, davku podvrženih opojnih pijač, ki se bodo nahajale s 1. sept. v javnem prometu, ozir. v hrambah. Tega davka oproščene so le množine do 10 litrov pri trgovcih in posredovalcih ter do 5 litrov pri drugih go spodarskih predstojnikih.

(Pozor na sestavljanje prvotnih porotniških list!) Prve dni meseca septembra vsakega leta morajo sestaviti vsa občinska zbiranja vseh oziroma vsi, ki so sposobni za porotnike. Pri sestavljanju mora biti župan z dvema odbornikoma. Sestavljen seznam mora potem 8 dni ležati v občinski pisarni vsakomur na vpogled. V prvotno listo porotnikov je zapisati vsakogar, ki je: 1. vsaj star 30 let, 2. več pisane in branja, 3. avstrijski državljan, 4. stanuje vsaj eno leto v občini, 5. plačuje direktnih davkov brez priklad vsaj deset gl., ali pa da je odvetnik, notar ali zdravnik. Oproščeni so le: nad 60 let stari, oni, ki so bili prejšnje leto porotniki, potem duhovniki, učitelji, poštni in železniški uradniki ter oni, ki so bili kaznovani radi zločina ali so v kazenski preiskavi. Postavna dolžnost občinskih predstojnikov je, se strogo držati teh določil. Napačno je dosedanje mnenje, da mora vsak porotnik znati nemško. Take zahteve ni v postavah.

(Iz Gaberjev.) Že nekaj časa zahaja po večerih več nemških pobalnov v gaberške gostilne in tam izzivajo slovenske fante s psokami in z izdajalsko pesmijo „Die Wacht am Rhein“. Če se bo to še ponovilo, so dotični pobalini lahko prepričani, da bo prišlo do klopūt, kajti okoli doma hočemo imeti mir, ker v mestu ga itak nimamo. — Posebno čudno se nam pa zdi, da ni zadnji občinski policist aretirali Šeligota, ki je v gostilni „pri lastovki“ zmerjal slovenske dame. Naj bi mi kaj takega poskušili v mestu? Gabrški fantje.

(Iz Gotovelj.) XXIV. občni zbor društva „Kmetovalec“ obnesel se je jako izborno. Došlo je poleg društvenikov tudi mnogo odličnih gostov iz Žalca in drugod. Tudi naši rojaki iz tujine prihiteli so domov praznovati z nam naš narodni praznik. Jako zanimivo poučeval je deželni potovalni učitelj g. Martin Jelovšek o živinoreji, in gotovo bodo njegove besede mnogo za zboljšanje živinoreje pripomogle. Ves špored zborovanja izvršil se je točno in v najlepšem redu ter se je stari odbor z vsklikom vnovič izvolil. Domači zbor pevcev pa nas je med točkami sporeda prav ljubko razveseljeval z mi-

limi slovenskimi pesmi. Gotovo ni bilo nikomur žal, da se je zborovanja udeležil, ker vrstila sta se pouk in zabava, zato je na svidenje zopet drugokrat.

(Iz Gotovelj.) Kakor smo že zadnjič poročali, stavba nove šole v Gotovljah krepko napreduje. In kakor je okrajni šolski svet v Celju odločil, se začne s šolskim poukom dne 1. novembra 1901 in se učiteljske službe razpišejo do 15. septembra t. l.

(Požar) je uničil dne 12. t. m. v Kapli pri Št. Jurju ob Taborju hleve posestniku Drču. To je letos v Št. Jurju že tretji požar.

(Sv. Peter v Savinski dolini.) Pri nas šteje bralno društvo že okoli petdeset članov; med temi je nekaj prav vrlih, ki si pridno izposojujejo knjige in jih čitajo. Nekateri so pa tudi precej mlačni, in bi bilo le želeto, da bi čitali naše časopise, mestu, da si izposojajo „giftno krot“ od onih zaslepljenec, ki so naročeni na ta lažnjivi list, in katerih poznam jaz deset. Pri nas sta tudi dva možička, ki raznašata in širita „krot“; prvi je nek majhen človeček, drugi pa je agent nekdanje nemčurske stranke. A prišel bo čas, ko bo pošteno naše ljudstvo obračunilo s tem ljudmi, ki prodajajo sebe nam sovražni stranki.

(Vojniška okolica.) Bližajoče se občinske volitve v Novicerkvi in Višnjivasi nam dajejo povod, vas volilce na izid volitve že zdaj opozoriti. Volite zavedne, za napredek vnete može v občinski odbor, ne pa kimovce, kateri le tedaj imajo prvo besedo, kadar sedijo pri polni kupici vinčeka. Sicer pa pride malokdaj kaj boljšega za prvimi!

(Iz Bočne.) Gospod potovalni učitelj Ivan Belš bode poučno predaval dne 25. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne v Bočni. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor kmetskega bralnega društva v Bočni.

(Zlato poroko) obhaja dne 25. t. m. veleposestnik v Slivnici pri Celju, znani starosta štajarskih rodoljubov g. Miha Kuder. Občina ga je imenovala pri tej priliki častnim članom.

(O železnični nesreči v Račjem) nam je dodati, da je blagi mož zaman žrtvoval svojega življenja, toda tam sta se križala dunajski in tržaški brzovlak ter je eden zdrobil rešitelja Feldbacherja, drugi pa dotičnega otroka. Tedaj dve žrtvi na enkrat!

(Pasja steklina) se močno širi v ptujskem okraju. Od steklih psov je bilo ugrizenih 7 oseb. Čudno je, da je moral nek ugrizeni gostilničar k orožnim vajam v Celje, potem ko mu je zdravnik rano samo izžgal.

(Mariborski okrajni zastop) je imel v pretečenem letu 114.776 K 46 v dohodkov ter 104.055 K 41 v izdatkov, tedaj preostanka 10.721 K 5 v. Predlog, naj bi okrajni zastopi zavarovali za nezgode občinske strelce zoper točo, se odkloni, češ, da okrajni zastopi nimajo zato denarja.

(Pri Veliki Nedelji) so zmagali pri občinskih volitvah nemškutarji, namreč občinski oskrbnik Flucher s svojimi poslušniki. Žalostno, da so domačini tako malomarni!

(Ustreljenega so našli) dne 14. t. m. v gozdu na takozvanem Dravskem otoku pri Središču jurista Feliksa Stampfla iz Gradca. Bival je pri svojem stricu dr. Spesju ter je šel v zabavo na lov. Najbrže ga je ustrelil kak tatinski lovec iz maščevanja.

(Nesreča na železnicih) Pretečeno sredo je na koroškem kolodvoru v Mariboru nekemu pripjenjaču odtrgalo nogo. V četrtek je povozil vlak v Vuhredu strojevodjo Verhouška. Bil je takoj mrtev. Zapustil je ženo s 6 nepreskrbljenimi otroci.

(Nemške paralelke na slov. šoli Krčovina Leitersberg.) Pretečeni teden je bila komisijonalna razprava zaradi ustanove nemških paralelek na tej edini slovenski šoli v posredni mariborski okolici. Zaslišanih je bilo 102 staršev. Za nemški pouk se je izreklo 79 staršev, za oba jezika 25 staršev, a za slovenski pouk le osem staršev. Saj pa tudi niso smeli drugače govoriti v navzočnosti Girstmayrja in drugih mogotcev.

Politični shod

pri Sv. Tomažu pri Ormožu vršil se je ob veliki udeležbi volilcev. Približno smo jih našli do 800. — Na predlog političnega društva „Sloga“ sprejele so se naslednje resolucije:

I. Državnemu poslancu g. dr. Ploju izreka se na uspešnem delovanju, posebno, da se je potegoval tudi za koristi ormoškega okraja, zahvala, ter se mu izreka popolno zaupanje. Zborovalci izražajo željo, da se slovenska delegacija v avrlo vpešnega delovanja v parlamentu združi v eden klub.

II. Politično društvo „Sloga“ uvaža vzroke kateri so povzročili izstop poslancev iz deželnega zbora ter izreka z ozirom na to dr. Rosini in slovenskim poslancem zaupanje. Vlada se pozivlja, da posreduje ter odstrani vse ovire in omogoči zopetni vstop slovenskih poslancev v deželni zbor.

III. Narodna enakopravnost naj se dejanski izvrši s tem, da se nastavlja na Spodnjem Štajarskem le uradniki, zmožni slovenskega jezika, da se izdajajo dopisi in rešitve od političnih, sodniških in davčnih uradov slovenskim strankam v slovenskem jeziku, da se napravijo na vseh javnih poslopih dvojezični napisi, da se končno napravijo dvojezični napisi na postajah ter se izklicujejo imena postaj, tudi v slovenskem jeziku.

IV. Za slovenski Spodnji Štajar naj se ustanovi posebni oddelek deželnega šolskega sveta, posebni kulturni svet mesto skupne kmetijske družbe, naj se ustanovi končno posebni oddelek c. kr. namestnije ter se že s tem dejstveno izvede želja Slovencev — proč od Gradca.

V. Slovenski poslanci naj vplivajo na to, da se ustanovi za slovenske pokrajine c. kr. nad-sodišče in slovensko vseučilišče v Ljubljani.

VI. Vlada se pozivlja, da skrči vojaško prezentno službo na dve leti.

VII. Učiteljske plače na ljudskih in meščanskih šolah naj se uredijo primerno istim državnim uradnikom od XI. do VIII. plačilne vrste.

VIII. Ker se občinskim predstojništvom nalagajo vedno večja bremena v prenešanem delokrogu ter se je v zadnjem času izročilo istim tudi dostavljanje uradnih pisem, ne da bi se jim dala kaka odškodnina, pozivlja se c. kr. vlada, da se občinska predstojništva za take posle primerno odškodujejo.

IX. C. kr. vlada se pozivlja, da nemudoma prekliče v izvršilni naredbi finančnega in jurističnega ministrstva dne 21. junija 1901 k postavi dne 18. junija 1901 št. 74 d. z. v članu 32 navedeno določbo, da se morajo pristojbine od nepremičnin, katere se niso tekom 30 dni vplačale, takoj in brez izjeme vknjižiti, ker narastejo s tem strankam nepotrebni stroški vknjižbe in svoječasnega brisa ter itak davčne oblasti lahko uvedejo zvršbo na premičnine, ki je dosti ceneja.

X. Za ormoški okraj in za sosednje okraje naj se ustanovi poljedelska šola s slovenskim učnim jezikom in sicer z ozirom na to, da tvori ormoški okraj sredo med ljutomerskim in ptujskim okrajem s sedežem v Ormožu.

XI. Ker je blagostanje prebivalcev ormoškega okraja v prvi vrsti odvisno od vinogradstva, pozivlja se c. kr. vlada in dežela, da pod pirate izdatneje prebivalstvo, posebno pri nabavi trt in da se iste po mogočnosti ubogim vinogradnikom brezplačno, sicer pa proti nizki ceni izročajo.

XII. Odlučno izjavimo, da je postava, katero je sklenil deželni zbor v zadnji seji glede volitev za okrajni zastop v oddelku velikih posestnikov, naravnost izzivaje Slovencev na Štajerskem in protestujemo proti taki, kmetskemu stanu nasprotni postavi.

Druge slovenske novice.

(Imenovanje.) Absolvirani trgovski akademik g. Arthur Tandčič iz Šmarja je imenovan poštним praktikantom v Ljubljani.

(Češki kolesarji) so bili po vseh vaseh in mestih, skozi katere so se peljali, navdušeno pozdravljeni; zlasti v Kranjskigori so jim priredili jako lep sprejem, nadalje v Jesenicah, v Kranju, kjer so češki gostje položili venec na Prešernov grob. V Ljubljani se je vršil v soboto banket, njim na čast.

(Električna železnica v Ljubljani.) Na ednem delu proge se je vršila te dni prva vožnja za poskušnjo; obnesla se je prav povoljno.

(Kolesar utonil v Savi.) Na črnuškem mostu blizu Ljubljane je padel dne 16. t. m. nek kolesar, ki je bil vinjen, ter z bicikljem priletel pod tramove, ki tvorijo ograjo, od tu pa je omahnil s kolesom vred v Savo, kjer so ga zagrnili valovi.

(Vlak je povozil) med postajama Zalog in Ljubljana prošli četrtek bančnega uradnika in urednika lista „Novo vreme“ iz Zemuna, Sime Pajića. Raztrgalo ga je tako, da ga ni bilo spoznati. Zadnji čas baje ni bil čisto pri pravi pameti.

(Spomenik) pokojnemu profesorju in slovenskemu pisatelju Josipu Marnu postavijo v kratkem v njegovem rojstnem kraju, v Štangi na Dolenjskem.

(Streliš.) V Sorici na Gorenjskem je dne 12. t. m. razsajala strašna nevihta. Padala je toča, debela kakor orehi; streliš je udarila v kravjo čredo ter ubila pet krav in dve telci.

(Ruđnik pri Sv. Ani) pod Ljubeljem na Gorenjskem, kjer so kopali cinober, se bo, kakor se govori, opustil.

(Kranjski vojaki na Grintovcu.) Dne 14. t. m. se je podala na Grintovec peta stotnja 17. pešpolka; vojaki so prenočili v češki koči, drugi dan pa so se podali na vrh. Dosedaj so samo lovci sloveli, da znajo plezati po strmih skalah, kranjski fantje pa so dokazali, da so tudi oni izborni hribolazci.

(Toča na Vipavskem.) Dne 12. t. m. je pobila toča po nekaterih krajih na Vipavskem; nekateri posestniki na Erzelju so močno prizadeti.

(Celovška mestna godba) ima že 13.000 gl. izgube, dasi je bila ustanovljena še le nedavno.

(Toča je pobila) v Ročinju na Primorskem ves poljski pridelek; sadje je vse potolčeno, grozdje po tleh, ajda kakor pčeta. Škoda je velikanska.

(Tržaškim Slovincem) je bilo prejšni čas dovoljeno peti ob pogrebnih žalostinke le v vežah. Najnovejša odredba c. kr. redarstvenega urada pa je celo to prepovedala; zdaj je dovoljeno tržaškim Slovincem peti svojim dragim pokojnikom le v stanovanju. Tako delajo z nami Lahoni!

(Čitalnica v Kobaridu) na Goriškem, katero je ustanovil pesnik Simon Gregorčič, slavi dne 25. t. m. svojo 30letnico.

(Deželni zbor goriški) bo odprt zopet, kakor se čuje, okoli srede septembra, najbrže v dobi od 15.—20 na kratko zasedanje. Potem bo deželni zbor razpuščen, in nove volitve utegnejo biti ali koncem oktobra ali pa začetkom novembra.

(Potopljen parnik.) V miljskem zalivu v jadranskem morju sta trčila prošlo sredo skupaj dva parnika; večji se je zaletel v manjšega in se zaril s srednjim koncem vanj pol metra globoko, na kar se je manjši parnik začel potapljati. Utonil ni nihče. Škode je do 200.000 kron.

Dopisi.

Od Sv. Jurija na Ščavnici smo prejeli od zanesljivega domoljuba obširno in stvarno pojasnilo k svoječasnemu dopisu od tam z dne 12. julija t. l. Iz pojasnila posnamemo le glavne misli: Pisec prvega dopisa sicer naznanja, da so razmere tukajšnjega požarnega društva neugodne, ne pove pa pravega — vzroka. Laž je, da so tega krivi neki nemčurški predniki, ki se jezijo nad društvom, ker je postalo narodno. Društvo je bilo pred kakimi desetimi leti osnovano. Osnovatelji in prvi udje so bili narodni in ugledni domači posestniki ter sta mu načelovala c. kr. poštari Fr. Vaupotič in obč. predstojnik in posestnik Jurij Brumen. Tudi barve na oblekah so kazale sveto, da so ognjegasci zgolj narodni mošje. Pozneje se je od zunaj zanesel razpor v društvo, stari odborniki so odstopili, a novi udje in odborniki so raztreseni daleč po župniji, da jih k požaru ni mogoče sklicati. To se je pokazalo tudi pri požaru dne 26. junija t. l. v Dragotincih. Ljudstvo je pač opravičeno tarnalo in kritikovalo požarno brambo, ker ne le ključa od shrambe brizgalnic ni bilo dobiti — hrani ga

nek ud, ki je bil isti dan v tri ure oddaljeni Radgoni — temveč tudi orodje je bilo sploh zamarjeno, tako da ni bilo mogoče cevi rabiti, dokler jih niso mošje in žene s svojimi rutami obvezali. Baje je društvo denar, katerega je dobilo za popraviljanje orodja, porabilo za nakup manj potrebnih mečev, čelad itd. Ednaki neredi so se ponovili tudi pri požaru, ki je nastal par dni pozneje. Nemškutarjev pri nas sploh ni, za to tudi takšnih nasprotnikov požarna bramba ne more imeti." (Sledi več odličnih podpisov.)

Od Savine. Učiteljstvo gornjegrajskega in vranskega okraja je imelo svojo letošnjo uradno konferenco dne 7. t. m. v Mozirju. Predsedoval je c. kr. okrajni šolski nadzornik Josip Supanek, navzoč pa je bil tudi c. kr. okr. glavar baron Apfalter. Ob določeni uri — 9. predpoldne — je otvoril predsednik konferenco, spominjajoč se našega presvitlega vladarja, kateremu se je zaklicalo burni trikratni „slava.“ C. kr. okr. glavar je nato v daljšem nagovoru naglašal, da je on prvič med zbranim učiteljstvom, kajti še le, pred kratkim je prišel na svoje dosedajšnje mesto — v Celje. Slišal pa je, kako vestno da izpolnjuje učiteljstvo teh dveh okrajev svoje dolžnosti in to ga posebno veseli. Povdarjal je, da bode učiteljstvo vedno rad podpiral, kolikor mu bo mogoče in da bode kakor doslej v ptujskem okrajnem glavarstvu tudi v celjskem posebno skrb in pažnjo obračal na šolstvo.

Svojim namestnikom je predsednik imenoval mozirskega nadučitelja Praprotnika, zapisničarjem pa sta se volila nadučitelj Farčnik in učitelj Kunstič, oba na Polzeli.

C. kr. okrajni šolski nadzornik je poročal o stanju šolstva in o svojem nadzoru. Bil je z uspehi prav zadovoljen in rekel, da je učiteljstvo teh dveh okrajev storilo (svojo) dolžnost. V daljšem referatu dal je mnogo prekoristnih migljajev z ozirom na razne šolske predmete in nato je navedel vse od zadnje konference (septembra 1900) došle zakone in obredbe, tičeče se ljudskega šolstva.

Po zanimivi razpravi se je sprejel obširen načrt šolskemu redu za okraja Vransko in Gornjigrad. Razpravljal je o tem predmetu nadučitelj vranski, Meglič.

Naslednja točka je bila: „Kako je pouk urediti, da ustreza praktičnim potrebam domačega prebivalstva?“ Poročevalec nadučitelj gornjegrajski, Kocbek, je v svojem temeljito sestavljenem referatu predvsem se oziral na gornjegrajski okraj in posebno povdarjal, da se prebivalstvo tega okraja peča z lesno trgovino in drvarstvom, zato se naj že v šoli na to ozira, n. pr. pri računstvu, prirodoznanstvu itd. Po nekaterih dodatkih raznih drugih navzočnikov se je sprejela teza, naj se v šoli kolikor možno ozira na lokalne razmere in na praktične potrebe prebivalstva.

Zelo zanimivo je o lepomislu razpravljaj g. Praprotnik; razvijal nam je zgodovino pisanja in omenjal velik vsestranski pomen, katerega ima pisanje na kulturo narodov in je končno priporočal, naj bi se uvedle le najpreprostejše oblike črk, ne pa one zamotane in z raznimi primeri okrašene.

Končno sta še poročala okrajna knjižničarja o številu knjig, o izposojevanju in o uporabi knjižnične dedščine. Okrajna učiteljska knjižnica Vranska ima čez 200 in gornjegrajska čez 400 knjig, večinoma vzgojeslovne in didaktične vsebine. — V stalni odbor za okraj Gornjigrad so se volili: Kocbek, Terčak, Dedič, Wundler st. — za okraj Vransko: Meglič, Pečovnik, Kramar in Zotter.

Predlog bil je samo eden, glede „gratis zvezkov,“ ki se je rešil, da naj veletržec z zvezki vselej naznani šolskemu vodstvu, koliko „zastoj zvezkov“ za uboge otroke je trgovcu dotičnega kraja poslal, da se cela stvar lahko kontrolira.

Nato je predsednik zaključil konferenco, zahvalivši se c. kr. glavarju, da je celi čas prisostvoval konferenci z vidnim zanimanjem, referatom za temeljite razprave in udeležencem za živahno debatanje.

Konferenca je trajala od 9. ure predpoldan do tričetrt na tri popoldan. Edna točka: V koliko se spuščaj učitelj v socialno in politično

življenje, da se ugledu stanu in šoli ne škoduje — je odpadla radi primanjkanja časa.

Po konferenci imeli smo skupen obed v z vsem komfortom opremljeni verandi „hotela Tribuč.“ Prav prijetno nas je iznenadilo, stopivši v verando, da so nas okrasili z prelepimi šopki, katere so res okusno priredile letovišnice, dražestne gospice iz Zagreba pod vodstvom ljubeznive gospe V. Bili smo prav židane volje, toliko bolj, ker so pevci in pevke prepevali krasne naše narodne pesmi in so se glasile napitnice, zlasti omenjamo ono c. kr. okrajnega glavarja, ki je še edenkrat povdarjal, kake simpatije da goji do učiteljstva in šole.

Točno postrežbo, izborni in ne predrago kosilo, kakor tudi dobro kapljico je pa hvalil vsakdo in gre vsa čast vrlému hotelirju, znanemu prijatelju učiteljstva in njegovej soprogi — imenitnej kuharici!

„Hotel Tribuč“ ni treba priporočati, se priporoča sam.

Politični pregled.

(K položaju.) Te dni je bil minister Körber v Ištu pri cesarju v avdijenci; izrekel je nado, da bode državni zbor tudi v prihodnjem zasedanju deloval. Narodna vprašanja se bodo umaknila nagodbenemu vprašanju. Körber upa, da se bo rešila nagodba z Ogrsko, zakaj skupna nevarnost nemškega carinskega tarifa bode zbližala stranke in vplivala na nasprotni si državni polovici.

(Deželnozborske volitve) v raznih pokrajinah so zdaj glavni predmet zanimanja in stoje v ospredju vsega političnega življenja. Na Češkem pride slednjič vendar le do kompromisa med Staro- in Mladočehi; objavljena so že bila tudi imena staročeskkih kandidatov. Istotako se pripravljajo skrbno na volitve radikalci in agrarci. Po nemškem delu Češke hočejo zavladati Vsemenci; temu se ustavljati liberalna in ljudska stranka. — V Galiciji se pripravljajo Malorusi marljivo za volilno borbo; nadejajo se, da izpodrinejo Poljake na več krajih.

(Moravsko.) Nemci v Olomucu so po bojkotu, katerega so napovedali Čehi vsem nemškim trgovcem in obrtnikom, prišli do prepričanja, da je nujno potrebna sprava med Čehi in Nemci. Poslednji so uvideli, da je njim samim v največjo korist, da se sklene mir; trgovci in obrtniki, pa tudi hišni posestniki so v velikih gospodarskih zadregah radi bojkota, zato tudi oni delajo najbolj na to, da se sklene kompromis. Čehi v Olomucu bi bili zadovoljni, ako se jim prepusti par mest v mestnem zastopu, in ako jim dajo Nemci jamstvo, da ne bodo ovirali v kulturnem oziru narodnega razvoja Čehov v Olomucu.

(Črnagora.) Ako sezidajo v Črnigori luko Antivari, bo to največje pristanišče v Adrijskem morju, ki bode imelo prostora za 200 ladij; stroški za to luko bodo znašali tri milijone frankov. Proga Antivari Nikšić, kadar se sezida, bode služila v prvi vrsti trgovini in industriji, tako izvozu lesa in rude, bode pa tudi jako dobro služila strateškim svrham.

(Bolgarija.) Člani in načelniki macedonskega odbora, Sarafov in drugi so stali te dni pred sodiščem, obdolženi sokrivde političnih umorov v Rumuniji in drugod. Bili so vsi oproščeni, ker ni bilo dokazov sokrivde in ker Bolgari vsi sipatizujejo z obtoženci, katerih cilj je osvobodjenje Macedonije izpod Turčije. Obravnava se je vršila na zahtevo rumpnske vlade.

(Albanija.) Italijani razpenjajo vedno bolj svoje mreže po Albaniji, in priznati se mora, da so dosegli že precej uspehov, med drugimi tudi dovoljenje, da smejo njihove ladje voziti iz Bojane do Skadra. Istotako vladajo med sultanom in italijanskim kraljem prijazni odnosi, in zdi se, kako bi sultan odobral laška prizadevanja v Albaniji. Zadnji čas pa se je pripetil dogodek, ki bi bil kmalu porušil vso to prijaznost: Nek Lah je namreč prav po laški šegi zabodel nekega turškega bega. Prišlo je potem še do drugih nesoglasij med Albanci in Lah, ter je laški admiral zapretel, da bode bombardiral mesto Durazzo, česar pa ni storil. Turški paša je nato prepovedal vkrcanje laške mornarice in vojaške godbe.

(Nemčija.) Vsi obrtni krogi, podjetniki in delavci so začeli velikansko vojno zoper načrt carinskega tarifa, ker bi uveljavljanje tega načrta silno podražilo vsa živila, zaedno pa znamenito oškodovalo vso industrijo s tem, ker bi jej novi tarif zelo otežkočil izvoz.

(Politični dogodki.) ki pretresajo zdaj najbolj evropski svet, so: Anglija se peča z vojno v Južni Afriki, Francija z zakonom zoper me-niške redove in z razporom s Turčijo, Italija z Crispi-jevo smrtjo in s finančnimi vprašanji, Nemčija s povrnitvijo Waldersee jevo, s smrtjo cesarice Friderike in novim carinskim tarifom, Španija s proticerkvenimi nemiri in s finančno re-formo, Avstrija pa z deželnozborskimi volitvami.

(Kitajska.) Zastopniki evropskih velesil so končno vendarle podpisali mirovni zapisnik s Kino, ter ga potem dostavili kitajskemu pooblaščenca, da ga odobri vlada. Poročila o tej odobritvi še ni, vendar je splošno mnenje, da je zdaj konec kitajske vojne. Žrtvovala je v tej vojski gotovo največ Nemčija, največji dobiček pa ima Rusija, ki je zasedla Mandžurijo.

(Vojna v Južni Afriki.) Proklamacija Kith henerjeva, s katero je zažugal voditeljem in po veljnikom Burov, naj se udajo, ker jih sicer iz žene iz Južne Afrike, ostane brez vspeha. Može, ki so toliko pretrpeli za svobodo svojega naroda, ki so žrtvovali vse, se ne ustrašijo takih groženj, vračali bodo Angležem zob za zob. Angleških ujetnikov ne bodo več izpuščali, temveč jih postrelili. Angleži postajajo vedno bolj surovi; ujetje Bure iz kapske kolonije obešajo kakor navadne morilce in roparje ter silijo prebivalstvo celih vasi, da je navzoče pri tem klanju. — Na bojišču je menda še vedno 17.000 Burov in 12.000 Afri-kanderjev, dasi je pred kratkim odpeljal nek angleški parnik 900 Burov na Bermudo v prognanstvo. V bitki v gorah Schurve, ki se je vršila nedavno, je bilo ujetih 400 Angležev, 100 pa ranjenih; število ubitih ni znano. Buri so ujeli tudi edno stotnijo French-ove armade.

Razne stvari.

(Na meji med Avstrijo in Italijo) in sicer v južnem Tirolu blizu Tridenta so pred kratkim zalotili človeka, ki je fotografiral in risal avstrijske utrdbe, ter so ga oblasti zaprle kakor ovaduha. Ko se je pa izvedelo, da je jetnik major generalnega štaba italijanskega, so ga hitro izpustili in poslali domov, da more svojim ljudem poročati o naših utrdbah. — To je pač višek avstrijske kratkovidnosti!

(Krvna osveta.) Iz Skadra (v Albaniji) javljajo, da je pred 20 leti v vasi Obotti, vodja nekega albanskega plemena imenom Duka umoril z bodalom voditelja Bajanisa. Po tradicionalni krvni osveti Albancev je v teh dvajsetih letih mnogo moških potomcev obeh rodbin padlo valed osvete. Dne 11. t. m. se je v cerkvi v Obotti eden členov rodbine Duka približal zadnjemu potomcu rodbine Bajanisa ter ga umoril z bodalom. Navzoči v cerkvi so vpili v cerkvi v grozi in so se postavili deloma na stran Duka, deloma na stran Bajanisa. Med sovražnima stran-kama je nastal grozen pretep notri v cerkvi, v katerem je bilo sedem oseb ubitih, 23 pa težko ranjenih z bodali in iz samokresov.

(Največje cerkve na svetu.) Največja cerkev na svetu je sv. Petra v Rimu; vanjo pride lahko 45.000 ljudi; za njo sledi cerkev sv. Pavla v Londonu za 38.000 ljudi; stolna cerkev v Milanu sprejema vase 37.000, nemška kolinska stolna cerkev pa 30.000 oseb. Potem ima cerkev sv. Petronija v Boloniji za 25.000 ljudi dovolj prostora, Aja Zofija (zdaj turška mošeja) v Carigradu za 23.000, cerkev sv. Ivana Lateranskega v Rimu za 22.000 ljudi. Za temi pride cerkev sv. Štefana na Dunaju za 12.000, stolna cerkev v Pizi tudi za 12.000, cerkev sv. Dominika v Bologni za 11.500 in stolna cerkev v Monakovem za 11.000.

Loterijske številke.

Dunaj, dne 17. avgusta 1901: 61, 71, 50, 27, 34.
Gradec, „ „ „ „ 81, 12, 62, 86, 51.

(299)

ZAHVALA.

Vsem, ki so se prijateljski spominjali mene povodom moje sedemdesetletnice, izrekam tem potom najsrčnejšo zahvalo.

Dr. Gustav Ipavic.

Št. Jurij ob juž. žel., dne 16. avgusta 1901.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celju.

Bratje Sokoli!

Odbor pozivlje vse brate Sokole, ki izvršujejo proste vaje, da pridejo v sredo, 21. t. m., in v petek, 23. t. m., točno ob polu 8. uri zvečer v „Nar. dom“, kjer se prične z vežbanjem ob 8. uri v veliki dvorani. V nedeljo, 25. t. m., je odhod iz „Nar. doma“ točno ob polu 2. uri popoldne. Zunaj mesta se Sokol potem razzersti ter koraka z narodno godbo na čelu na slavnostni prostor v Lubečno. Na zdar!

Za odbor „Celjskega Sokola“:

Ivan Spindler
t. č. tajnik.

Dr. Ivan Dečko
t. č. starosta.

Spretna prodajalka

24 let stara, nemškega in slovenskega jezika vešča, išče prostora v Savinjski dolini.

Ponudbe pod F. 100, poste restante, Laški trg (302) 1

Trgovina z mešanim blagom

kje na deželi v slovenskem delu Štajarske se želi prevzeti.

Ponužbe na upravnštvo „Domovine“ sub **MERKUR 4000**. (300) 2-1

(297) 2-2

Išče se

za poučevanje 4 otrok privatna učiteljica

ki je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožna ter zna tudi ženska ročna dela. Imela bi popolno oskrbo, a glede plače naj se dopuščejo ponudbe s pričevali gospodu ravnatelju Josipu Resch-u v Golubovcu preko Varaždina.

(295) 3-2

Učenec

za trgovino z mešanim blagom, z dobrimi spričevali in iz dobre hiše, se sprejme pri Frano Seršenu v Ljutomeru.

Med. univ. dr. Bela Stuhec

praktični in zobozdravnik v Ptuj

odpotoval je na štiri tedne k orožnim vajam ter bode od srede septembra v hiši gospe Škraberjeve na Minoritskem trgu ne več na Flori- (298) 3-2 janskem trgu ordiniral.

Sejem v Središču

dne 24. avgusta t. l.

Konjerejci se vabijo, da priženejo svoje konje zlasti pa žrebete v obilem številu na sejem, ker že sedaj kupci po žrebetih težkega plemena poprašujejo. (293) 3-3

(296) 2-2

Ugodna prilika.

Hiša z gospodarskimi poslopji in k hiši spadajo- čimi travniki in gozdom se proda radi smrti posestnika po zelo ugodni ceni. To posestvo leži ob Savi poleg večjega trga na južni železnici (Kranjsko) in je valed tega posebno pripravno za usnjarijo ali kako tako podjetje. Naslov posestnika pove naše upravnštvo.

Deček

z dobrimi šolskimi spričevali, poštenih staršev, sprejme se takoj v uk pri trgovcu

(294) 3-3

L. Löschniggu

v Šmarju pri Jelšah, Štajarsko.

Prave kranjske klobase

velike, po 18 kr. ena, šunka brez kosti (Rollschinke) po 90 kr., prašičja glava brez kosti po 40 kr., suho meso in slanina po 70 kr., salame po 80 kr. kilo. Brinovec po 1 gld. 20 kr. liter pošilja proti povzetju

(291) 6-2

Janez Ev. Sirc v Kranju.

Rádojca Vivot

c. hr. davčni adjunkt

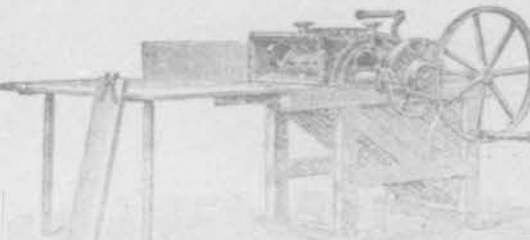
Márica Vivot roj. Škrbec

poročena.

Emurek-Šohlík pri Hozjem, dne 20. avgusta 1901.

(301) Mesto vsake druge objave.

Na debelo. * Na drobno.
Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „Merkur“

Celje, Graške ulice št. 12.

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji izber.

Opozarja na svojo veliko zalogo traverv, vodovodnih cevi, izdelkov iz kameščine, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in pohištenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Mlatilnice z gepljem in ročne, čistilnice in drugi poljedelski in vino- rejski stroji iz najbolj slovečih tovarn po zelo nizkih cenah.

Za čas košnje priporočam svoje

————— izvrstne kose iz najfinejšega jekla —————

ter vsakovrstne brusne kamne.

Za kose se jamčil

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.